

Mennään bussilla

Suomessa keskustellaan uusista liikenteen suuntaviivoista. Miten saataisiin liikenneonnettomuudet ja erityisesti uhrien määrä vähenemään? Pitäisikö nopeuksia pudottaa rajusti? Kielletäänkö kännykän käyttö ajaessa? Pakotetaanko ihmiset ajamaan vanhat autonromunsa purkaamoon ja ostamaan uudemmat ja turvallisemmat? Suolataanko vai hiekoitetaanko liukkaalla?

Suomessa ei vielä rohjeta puhua nollavisioista kuten Ruotsissa. Tavoitteena mainitaan vain parisataa uhria vuodessa. Mielestäni Ruotsin nollavisiossa on kuitenkin paljon itua. Ihmisten mieliin syöpynt haave, vaikka epärealistinenkin, voi kirvoittaa ajattelemaan ja toimimaan.

Keski-Euroopassa naureskellaan ja ihmetellään. Onko totta, ettei Suomessa kohta saa ajaa kuin seitsemääkymppiä? Ovatko Suomen tiet niin huonoja? Mistä tulevat sitten rallikuskit?

Eritoten puhelimen käyttö puhuttaa. Suomi on kiistatta ollut etunenässä auto- ja matkapuhelimen käytössä. Kahdeksankymmentäluvun puolivälissä ulkolaiset eivät olleet uskoa silmiään, kun soittelimme autoistamme ympäri maailmaa. Sellaista ei nähnyt jenkeissäkään.

Puhelimeen autossa suhtaudutaan kuin perustuslailliseen oikeuteen. Jos se aiotaan kieltää, nousee takuulla protestiliike. Luuriin puhuminen on kuitenkin kielletty jo monissa maissa, ja poliisi oikeasti valvookin kieltoa.

Jos aikaa on ja aikataulut sopivat, matkustan lentopikabussilla kentälle. Nykylinjurit ovat hiljaisia ja mukavia. Voi torkkua ajattelematta sen suurempia tai sitten ajatella kunnolla oikein suuria.

Vääntäydyin taas hiljakkoin Salosta bussiin. Pääsin etupenkkiin. Nuorehko ketterä kuski hoiteli matkatavarat ja rahastukset sutjakkaasti. Kone hyrähti käyntiin minuutilleen. Bussi lipui pehmeästi kadulle.

Tuskin olimme päässeet ensimmäisistä valoista, kun kuski kaivoi kännykkänsä ja soitti ilmeisesti kaverilleen. Etupenkissä ei voinut olla kuulematta. Ai, olit siinä kapakassa. Kenen kanssa? Ai senkö? Mitään sanomatonta juoruilua kesti reilut viisi minuuttia.

Heti kohta taas puhelin pirahti. Nyt joku toinen kaveri soitti. Voi kun ottaa aivoon. Mää soitin poliisillekin. Voi jumalauta, Muurlastakin tulee kaksi. Hei voit sä odottaa vähän.

No, Muurlan matkustajat otettiin kamoineen matkaan ja rahastettiin. Sitten kesken jäänyt jutustelu jatkui. Meinasin siirtyä taaemmas. Puhelu loppui aikanaan. Pari lyhyempää maailmanparannustuokiota jouduttiin hoitamaan vielä ennen moottoritietä.

Moottoritiellä kuski käytti sitten auton kiinteätä matkapuhelinta tarkoitetulla tavalla. Hän varmisti vaihdon Ikean pysäkillä ja kertoi oman aikataulunsa. Vaihto todella sujui aikataulussa luvutulla tavalla, ja bussi saapui kentälle minuutilleen.

Pitääkö sitten ammattikuskin tarpeettomaan kännykän käyttöön suhtautua nirsommin kuin sunnuntaikuskin? Mielestäni ehdottomasti! On aivan toista kuljettaa pariakymmentä luotavaista ihmistä kuin sompailla yksikseen. Onhan kuskin kanssa keskustelukin kielletty.

pajen